

ՄՇԱԿ

Տարեկան գինը 10 ռուբլի, կես տարեկանը 6 ռուբլի.
Առանձին համարները 7 կոպեկով.

Թիֆլիսում գրվում են միմյանիս խմբագրատան մէջ.

Մեր հասցեն. Тифлис. Редакция «Мшак».

կամ Tiflis. Rédaction «Mschak».

Տ է Լ Է Ք Օ Ն № 253.

Խմբագրությունը բաց է առաւօտեան 10—2 ժամ
(բացի կիրակի և տօն օրերից)

Յայտա արութիւն ընդունվում է ամեն լեզուով.

Յայտարարութիւնների համար վճարում են

խրաբանչիւր բառին 2 կոպեկ.

Տ է Լ Է Ք Օ Ն № 253.

ՀԻՄՆԱԳԻՐ ԳՐԻԳՈՐ ԱՐԾՐՈՒՆԻ

Շ Ա Ր Ո Ւ Ն Ա Կ Վ Ո Ւ Մ Է

„ՄՇԱԿ“

ԳՐԱԿԱՆԱԿԱՆ ԵՒ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԼՐԱԳՐԻ
ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆԸ

«ՄՇԱԿ» տարեկան գինը՝ թէ՛ Ռուսաստանում և թէ՛ արտասահմանում 10 ռուբլի.
տարեկան և մէկ և տասն ամսականը՝ 9 ռ., ինն և ութ ամսականը՝ 8 ռ., եօթ ամսականը՝ 7 ռ., վեց ամսականը՝ 6 ռ., հինգ ամսականը՝ 5 ռ., չորս ամսականը՝ 4 ռ., երեք ամսականը՝ 3 ռ., երկու ամսականը՝ 2 ռ., ամսականը՝ 1 ռուբլի:

Գրվել «ՄՇԱԿ»-ը կարելի է ԽՊԱԳՐԱՍՏԱՆԸ:

Օտարաբաղադրանքները պէտք է դիմեն հետևեալ հասցեով. Тифлис. Редакция «Мшак»: Խալ թրտապաններից. Tiflis. Rédaction «MSCHAK»:

ԲՈՎԱՆԻԱԿՈՒԹԻՒՆ

Մարդկայնության սկզբունքը. Նոյա կայսերական Մեծ թիւնները Ֆրանսիայում. Հեռագիրներ. — ՆԱՐԻՒՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ. Եւ դա միմյանիս լուրերն է. Համակերի մտքեր. Նամակ Ներքին-Ախտայից. Նամակ Պետերբուրգից. Ներքին լուրեր. — ԱՐՏԱԿԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ. Վերջին տեղեկութիւններ. Ռուսաց գործակալութեան հեռագիրներ. Նամակ Բաղրաթից. — ԽԱՌՆ ԼՈՒՐԵՐ. — Հեռագիրներ. — ԲՈՐՍԱ. — ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ. — ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ. Պ. Վ. Մակիմով:

ՄԱՐԴԱԿԱՆՈՒԹԵԱՆ ՍԿՂԲՈՒՆՔԸ

II

Երկարատե, յամառ դիտակցական կռիւր մատչելի է միայն զարգացած, քաղաքակրթված ժողովուրդներին: Այդ պատճառով է, որ մարդկայնութեան սկզբունքը, իբրև արդիւնք դարաւոր հերոսական մըլը-ցութեան ֆիզիկական աշխարհի օրէնքի դէմ, աւելի մեծ չափով յատուկ է միայն այն ժողովուրդներին, որոնք կաշտութեան զարգացման բարձր աստիճաններին են հասել իրանց մտաւոր անխնայ գործունէութեամբ:

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ

Պ. Վ. ՄԱԿՍԻՄՈՎ

«Новое Время» լրագրի թղթակցից Մօլշանով գրում է Կ. Պոլսից, սեպտեմբերի 17-ից, հետևեալը.

«Ռուսաց դեսպանատան անալիս թարգման Պ. Վ. Մակսիմովի անունը այս վերջին երկու շաբաթների ընթացքում հաղաբար անգամ կրկնել է բոլոր ազգերի մասնաւոր, և Կ. Պոլսում այժմ չը կայ մի բեռնակիր համար, որ չի մանար մեր յարգելի աւագ թարգմանի ազգանունը: Ահա թէ ինչպէս պատահեց այդ: Կոտորածի առաջին օրը, մեր դեսպանական մարմինը, որ Բուխարէի իր ամարանոցի պատուհանից ըզմայլվում էր Բոսֆորի կապոյտ ալիքների և կանաչ սարերի տեսարանով, որ աշխարհի մէջ ամենաաղանչելին է, ստացաւ Կ. Պոլսից (18 մղոն) ամենափանտաստիկան լուրերը: Պ. Մակսիմով անյայտաբեր գնաց Եւրոպայի, ուր գտաւ մի-նիստերին և օսմանեան բանիկ երկու գիրքեր, որոնցից աւագն անգլիացի է և փախել էր բանկից, իսկ միւսը՝ ֆրանսիացի, որը ոյժով բանկը գրաւած հայերի ձեռքումն էր մը-նացել: Յեղափոխականները արձակել էին այս կորովի ֆրանսիացուն բանակցութիւններ սկսելու համար, խօսք առնելով նրանից, որ նա կը վերադառնայ իր գերութեան տեղը: Նոյնպիսի գերութեան մէջ հայերի մօտ մնացել էին բան-կի 140 պաշտօնեաները. յեղափոխականները պաշտոն ուղարկեցին ֆրանսիացի զինվորի:

Ապացոյց հէնց այն հանգամանքը, որ որքան կրթված է մի ժողովուրդ, այնքան նրա մէջ ծաղկած է մարդասիրութեան մի արտայայտութիւնը—բարեգործութիւնը: Վայրենի ցեղերին անյայտ է գիտակցական բարեգործութիւնը: Դարաւոր անշարժութեան մէջ քաղաքացիները, որոնց տա-լիս են կիսափայլերի անտեղ, կրօնական-միտաբանական մի արարողութիւն են հա-մարում բարեգործութիւնը, հասկանալով միայն այն, որ եթէ աւելորդ փշուրներն են մի երկուսը շարունակ մի թշուառին, վար-ձատրութիւն կը ստանան թէ այս և թէ միւս աշխարհում: Իսկ եւրօպական ազգե-րի մէջ բարեգործութիւնը զարգանում է օրից օր, հանրային կեանքի պահանջ է դառնում և արդէն այնքան զօրեղ կազմա-կերպութիւն է ստացել, որ կարողանում է նոյն իսկ հասարակական ամբողջ երեւոյթ-ների դէմ մղել: Այդուհի նա արդէն կորց-նում է աւանդական «բարեգործութիւն» անունը և հետզհետե դառնում է գիտակ-ցական ինքնօգնութեան մի մեծ գործ: Ինքնօգնութիւնը ամենեւին չէ ենթադրում ձրի բարեգործութիւն յանուն խոստացված բարեբեքների, որոնք սպասվում են մի այլ աշխարհում: Ոչ, նա նկատի ունի հասա-րակական շահերը, նա զիտէ որ մի հա-սարակութիւն այնքան բարեաւոր է և երջանիկ, որքան կարողութիւն ունի մըլը-ցել տնտեսահամայնությունից: Եւ այն հասարակութիւնը, որ զօրեղ է այս գի-տակցութեանից, միշտ խեղճ կը մնայ, միշտ թոյլ կազմաւորված. նրա առաջադիմու-թիւնը, նրա բարօրութիւնը անհնարին է, նա միայն հանդիսատես կը մնայ միւս, ա-ւելի պարտաճանաչ հասարակութիւնների երջանկութեան:

Դիտելով թէ սարսափելի սովը միաժամա-նակ պաշարել է երկու երկիր, մէկը մէջ ապրում է անզարգացած մի ժողովուրդ, իսկ միւսը մէջ—մի քաղաքակրթ ժողո-վուրդ: Եւ ահա մեր առաջ բացվում է

հետ իրանց ուղարկատուով՝ կամ բանկը օղ-թոցներ, կամ պետութիւնների երաշխաւորու-թիւնը Հայաստանի լեֆօրմների մասին և երա-շխաւորութիւն Բ. Գրան կողմից յեղափոխական-ների թիւրքաց սահմաններից անարգել դուրս գնալու մասին:

«Սովետան իմանալով, որ պ. Մակսիմով պա-շտ է եկել, յայտնեց նրան, թէ չենք Աս-տուած է ուղարկել նրան իրան օգնելու: Եւ, ա-ռաջարկելով պ. Մակսիմովին ամեն տեսակ մի-ջոց—զօրք, թիկնապահներ, գնեքաւորներ, խընդ-րեց գնալ և բանակցել յեղափոխականների հետ՝ բանկի երկու գիրքերից, շատ լաւ իմա-նալով, որ յեղափոխականները կը հաւատան մի-այն եւրօպական պետութեան ներկայացուցչին և ոչինչ հաւատ չեն ընծայի թիւրք պաշտօնեա-նների խոստումներին: Իսկ բանկը ազատել ան-հրաժեշտ էր երկու շատ կարեւոր պատճառներով: Այն բոլորներ, երբ յեղափոխականները զրաւեցին բանկը, նրա մէջ պահվում էր 23 միլիօն ֆը-րանկ և գտնվում էին 140 բանկային ծառայող-ներ, որոնցից շատերն իրանց կանանց, երեխա-ները, հասաւ գրեթէ, յետ կանգնելու ժամանակ չը կար, և պ. Մակսիմով, բանկի երկու գրեթէ-տօրները, մի թիւրք գնեքաւոր-աղիւտանալի և օ-ֆիցերի ուղեկցութեամբ, գնաց պաշտօնից գնալի-բանկ: Նրանք գնում էին մի ճանապարհով, որ արեւմտում էր կոտորածի ժամանակ, և տե-սում էին սալերի այն անկիւնը կարաւոր, որ զինվոր էր փոխադրում...»

«Մտեցան բանկին, դուրս եկան կառքերից:

այսպիսի տեսարան: Ստոր զարգացման տէր ժողովուրդը, աղէտից սարսափահար դար-ձած, իսկոյն կորցնում է իր բարոյական հիմքերը. իւրաքանչիւր անհատ մտածում է իր մասին, իւրաքանչիւրին տանջում է սեփական փորի հարցը. նախնական դու-թիւնը, զաղանի դուրսութիւնը, վերադառ-նում է և նա, կորցնելով գոյթ ու ցա-ւակցութիւն, առաջ է նետվում իր քաղ-ցածութիւնը յազգեցնելու համար, նա այն աստիճանին է հասնում, որ կարող է մի-ջև անգամ ուտել իր երեխաներին կամ ա-ռաջին պատահած թոյլ մարդուն: Աղէտը զարհուրելի աւերանքներ է գործում, դա-տարկեցնում է ամբողջ երկիրը, չը հան-դիպելով ոչ մի տեղ կազմակերպված, զի-տակցական դիմադրութեան: Իսկ քաղաք-կրթ ժողովուրդի մէջ դրա հակառակն ենք տեսնում: Այդուհի մարդը նախապատրաստ-ված է, այդտեղ նա սկսում է կանօնաւոր կռիւ և սարսափելի թշնամու բերանից դո-հեր է խլում: այնքան նրա մէջ մարդ-կայնութեան սկզբունքը հաստատ է, որ նա կարող է նոյն իսկ իր անձը ուրանալ, կարող է իր բերանի կերակուրը բաժանել շատ թշուառների մէջ, որպէս զի հաւա-տարկելով զինուոր լինի այն միջման, որ մար-դու բարոյական աշխարհը վարում է մի անհատի ձեռքով միւս անհատների պահ-պանութեան համար: Եթէ աւելացնենք և այն, որ այդ միջոցում հաւատարմապէս նոյն պարտականութիւնն է դնում իր զինուոր-ների վրա և այն դէպքում, երբ կարօտ ու թշուառ է մի օտար, հեռու տեղ աղ-րող ժողովուրդ, այն ժամանակ մենք մօ-տաւորապէս հասկացողութիւն կը կազ-մենք թէ ինչ ահագին բարոյական մեծու-թիւն է ներկայացնում մարդկայնութեան սկզբունքը, այլ և թէ ինչ հրաշագործու-թիւններ պիտի կատարէ նա ապագայում, երբ մարդու գործերի մէջ բացարձակ տի-րապետութեան իրաւունք կը ստանայ և կը դառնայ համաշխարհային գործը:

Կատարեալ լուրթիւն, բանկի բոլոր պատուհան-ները և դռները պիտի փակված են: Ֆրանսիացի զինվորներ ասում է. «Ես խօսք եմ տուել վե-րադառնալ բանկ, և ինչ էլ լինի—կը վերադառ-նամ»: Երկար կանչելուց յետոյ, գեքաւորային վախեցնող լուրթեան մէջ, յեղափոխականները, հրաժարելով բաց անել դռները, խնդրում են քաջ ֆրանսիացուն՝ նրա գնալ իրանց մօտ պա-տահանել: Յետոյ սկսվում են բանակցութիւն-ները պ. Մակսիմովի հետ: Երկար, շատ երկար պ. Մակսիմով համոզում է հայերին՝ հրաժարել այն մտքից և յոյսից, թէ կարելի է սպառնա-լիքների միջոցով հարկադրել իւրօրան գալ բանկի պատուհանի մօտ և աղաչել անձնատուր լինելու մասին: «Պայկեցեք բանկը,—ասում էր նրանց մեր առաջին թարգմանը,—Եւրօպան չի էլ զգայ այդ պայթիւնը. բայց 140 անմեղ մարդկանց զրկելով կեանքից, դուք հայի անունը մի ան-լուր նախատինքով կը ծածկեք:

—Վկայեցեք, որ մենք աւագանիներ և գողեր չենք,—խնդրում էին յեղափոխականները,—մենք ամենայն քաղաքակրթութեամբ վերաբերվեցանք մեր բոլոր գեքաւորներին և բանկի կառավարում նոյն իսկ մի սանտիմ փող չենք չարկել:

—Հաւատում եմ և վկայում,—պատասխա-նում էր նրանց պ. Մակսիմով և երկար, երկար համոզում էր նրանք բաւականապէս իրանց կեանքի փրկութեամբ:

«Երկու ժամից աւել տեղեց բանակցութիւնը: Վերջապէս, յայթված ուսաց ներկայացուցչի լոգիկայով և պերճախօսութեամբ, յեղափոխա-կանները համաձայնեցին հեռանալ բանկից, թողնելով այնտեղ զինամիտը և ուսմբերը, բայց

ՆՈՅՈՒՆԱՅՏՈՒՄԱՆ ՄԵՆՈՒԹԻՒՆՆԵՐԸ ՖՐԱՆ-ՍԻԱՅՈՒՄ

Երէկ, սեպտեմբերի 23-ին, Թագաւոր կայսրը և Թագուհի կայսրուհին մուտ պէտք է գործէին Ֆրանսիա: Ռուսաց կայսերական Չոյզի ճանա-պարհորդութիւնը վիճնաւ, Բերլին, Կոպենհագեն և Լոնդոն սովորական երեւոյթներ են կազմում և բացատրվում են միայն կամ քաղաքակրթական կամ ազգակցական յարաբերութիւններով: Բայց Ֆրանսիային այցելութիւն անելը և այն հան-դիսաւոր ընդունելութիւնը, որ պատրաստվում է Նոյա կայսերական Մեծութիւններին Շէր-բուրգում, Պարիզում, Վերսալում և Շալոնում, ներկայացնում են պատմութեան մէջ դեռ չը տեսնված մի երեւոյթ: Ռուսաց միահեծան և ինքնակալ կայսրը այցելութիւն է տալիս հան-րապետութեան նախագահին, Ֆրանսիայի մաշ-րաքաղաքին և Ֆրանսիական ազգին: Ամբողջ ֆրանսիական ազգը ողբերգութեամբ զինաւորում է մի օտար երկրի վեհապետին, ցոյց տալով նրան ոչ միայն պաշտօնական-պետական, այլ և զինուորական և հասարակական յարգանք, և առ-նախաժողովները կրում են ոչ թէ պաշտօնա-կան, այլ և բուն ժողովրդական բնաւորութիւնը: Ահա այդ տեսակէտից մի առանձին քաղաքական և միջազգային նշանակութիւն է օտայնել Նիկո-լայ II կայսրի Ֆրանսիային արած այցելու-թիւնը:

Հ Ե Ռ Ա Գ Ի Ր Ն Ե Ր

(Ռուսաց գործակալութեան)

Կ. Պոլսի 21 սեպտեմբերի: Թիւրքաց աղ-բերից հաղորդում են, որ հայերը այրեցին Պին-գանա գիւղը, Սիվասի վիլայետում: Հիւպատո-սական հեռագիրներում այդ տեղեկութեան ճշ-գութիւնը վիճելի է երևում:

Թիւրքաց «Ստամբուլ» լրագիրը, զետեղելով իր սինակներում Գլադստօնի պատկերը, ցէ-ղուրայից նախազգուշութիւն ստացաւ:

տանելով իրանց բեօլվերները: Պ. Մակսիմով իսկոյն հրաման տուեց չըջապատել զօրքերով բանկը և ճանապարհը բանկից մինչև ծովափը. իսկ ինքն առանց զենքի գնաց զինված յեղափո-խականներին հետ միասին՝ մուտուլման զինուոր-ների շարքերի միջով, որոնք մասնակցել էին ամբողջ օրվայ արեւմտահեղ կոտորածին: Մինչև անգամ անհասկանալի և զարմանալի է, որ այդ գիշերային ուղեորութիւնը կատարվեց կատարե-լապէս աջով և ապահով, առանց նոյն իսկ մի հատ հրազէյնի հարուածի: Տաւալ իսկ մի խաւանները, թիւրքաց երկու չոգեմակոյների վրա, զինուորայ ժամի երեքին, հասցրվեցին բան-կի զինվորական վիճակների շոգնաւոր, իսկ հինգ վերաւորվածները տեղափոխվեցին Կ. Պոլսի ուս-սաց հիւանդանոցը: Նրանցից մէկը մեռաւ, իսկ չորսը առողջանում են...»

Չորս ինտելիգենտ հայեր էին զեկավարում բանկի վրա գործած յարձակումը. նրանցից եր-կուսը սպանվեցան, և նրանց ծագումը որոշ կեր-պով չէ պարզված: Առողջ մնացած երկու զեկա-ւորները ասում էին, որ իրանք թիւրքիացի են. նրանցից մէկը խօսում էր ֆրանսերէն, միւսը անգլերէն: Երկուսն էլ երիտասարդներ են, 30 տարեկանից ոչ աւել: Միւսները՝ թէ կենդանի մնացածները, թէ վերաւորվածները և թէ մե-ռածները—երիտասարդ հայ համալեր են:

«Այս բանկային պատմութիւնը համեմատա-բար շատ լաւ վերջացաւ, չորհրդ ուսուցիչ ներ-կայացուցչի եռանդի և քաջութեան: Եւրօպան չորհաւորեց նրան, սովորմանը սրտանց չորհա-կալութիւն արաւ, իսկ Կ. Պոլսի ամբողջ տուեց նրան «Չէսարէթի» (համարձակ) մականունը:»

Նոյն տարեկան գաւառի կոնսիգնացիոն գիւղից մեզ հաղորդում են հետեւեալը. «Ամսիս 11-ին, այս- տեղից 14 վերստ հեռու Զօրլու գիւղի մօտ, զէպի Նիթ տանող ճանապարհի վրա կատարվեց մի բռնակռիւն եղեռնադրութիւն: Նոյն տարե- յոց զպրոցի աւագ ուսուցիչ Աստուածատուր Ուկանեան, այդ ճանապարհով անցնելիս, ըս- տանվեց օրը ցերեկով, երկու գնդակի հա- բուժմանը: Լուրերին նայելով, սպանութեան պատճառը կաշուածական և հողային մի վէճ է, որ հանգուցեալը ունէր իր աղքատների հետ: Իրկուստի նախագիւղ վաղուց փախտական յայտնի աւաղակապետ Արզուլ Գարիմ Արզուլ- լաճ օղլին, մի աւաղակապետ խումբ կազմակեր- պելով, սկսել էր իր աւաղակութիւնները կա- տարել Նոյն տարեկան: Ամսիս 7-ին նա յայտնվում է Մօլիւ-կովայի գիւղի արօտան- ղերում, գիւղի տանուէր Բուստամը զօրս է գալիս նրա դէմ և երկար կռիւց ու հրացանա- ձուլութիւնից յետոյ, կարողանում է ձերբակալել աւաղակապետին, որին և յանձնում է պրիստա- վի ձեռքը»:

ՄԱՆԱԽԱՅ մեզ գրում են. «Մեր քաղաքային ինքնավարութիւնը սկսելու է իր գործունէու- թիւնը առաջիկայ հոկտեմբերի 1-ից: Այս տարի Սոյախ գաւառի հացահատիկների բերքը այն- քան էլ աղիւղ չէ»:

ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՆ

ՎԵՐՋԻՆ ՏԵՂԵԿՈՒԹԻՆՆԵՐ

«Neue Freie Presse» լրագիրը, հիմնվելով արժանահաւատ աղբիւրի վրա, հաստատում է, թէ ներկայումս Կ. Պօլսում տեղի ունեցող զեւ- պանների խորհրդակցութիւնները նպատակա- կէտ ունեն վճռողական գործողութիւններ, ո- ռոնց քննարկութեան մասին դեռ լուրիւն է պահպանվում: Բէղլիկի ծոցը երեք խաղական զինուորական նաւեր ուղարկելու, որոնց վրա պէտք է աւելանայ և խաղական թուղթիկ նա- լատորներ, երեք ֆրանսական նաւերի Միտելի- նա գալը և Պարիզից Տուլոն ուղարկած հրամա- նը՝ անմիջապէս երեք ուրիշ նաւեր էլ այնտեղ ուղարկելու մասին, վերջապէս անգլիական նա- լատորի վէճնուում երկալը, — այդ բոլորը ցոյց է տալիս, որ կարծես թէ մեծ պետութիւնները մտադիր են աւելի աղիւղ միջամտութիւն անել թիւրքական գործերում»:

«Temps» լրագիր Կ. Պօլսի թղթակիցը հեռա- գրում է սեպտեմբերի 10-ից. «Երէկ, Անգորա- յում, մուսուլմանները վիրաւորեցին տասը կա- թոլիկ հայեր: Քաղաքի ազատվեց միայն նահան- գապետի ցոյց տուած եռանդի չորսհինգ: Հիմը կայ վախճանու, որ Կ. Պօլսից գաւառական զի- նուորական իշխանութիւններին ուղարկած հրա- մանները չեն համապատասխանում մեծ վիզիրի քաղաքացիական իշխանութիւններին ուղարկած հրամաններին»:

Կ. Պօլսում, սեպտեմբերի 12-ի գիշերը, նորից գտնվել են ուռմբեր՝ Ղալաթիայի մեծ եկեղե- ցում և նրան կից գտնվող հայոց զպրոցում: Այդ եկեղեցումն են տեղի ունենում սովորաբար հայերի քաղաքական և կրօնական ներկայա- ցուցիչների խորհրդակցութիւնները, այդտեղ է հայոց պատերազմը անօրինում ընթացիկ գործե- րը իր մերձաւորների հետ: Նոր զինքը սաստիկ յուզել է մտքերը Կ. Պօլսում: Մինչև այժմ գը- անվել են 242 ուռմբեր: Բացի դրանից, ոստիկա- նութիւնը գտել է բազմաթիւ զգեստներ, որոն- ցով հայ յեղափոխականները ծպտեալ կերպա- րանք էին ստանում: Վերջիններս յայտնվում էին թիւրքաց զինուորների ուսանողների և մինչև անգամ թիւրք կանանց կերպարանքով: Լուրերին նայելով, գտնված է նոյնպէս մի մեծ ական, զինամիտով լի: Այդ ականը, իբր թէ, սկսվում է վերադառնալ հայոց եկեղեցու մօտից և գնում է մինչև մի յոյն եկեղեցու տակը:

Կ. Պօլսից հեռագրում են «Indépend, Belge» լրագիրն, որ արտակարգ դատարանը ժաշկան պատմի է դատաւարտել 5 հայերին, որոնք մե- ղադրվում էին ուռմբեր գցելու մէջ: Միւս մե- ղադրվածները նոյնպէս դատաւարտված են տա- ժանակիր աշխատանքի: Իսկ այդպիսի դատա-

վճիռներ մուսուլմանների մասին ոչ ոք չէ լը- սում:

Կ. Պօլսից հեռագրում են, սեպտեմբերի 13-ից, եւրօպական լրագիրներին. «Հաւատարմում են, որ չէլիս-ուլ-իւլամը այժմ կաշուածութեամբ է սուլթանի պալատում: Պալատում կասկածում են, որ նա մասնակցել է սուլթանին զանգեց- անելու դաւադրութեան: Պալատի տակ, Կոյմա- Բախչում գտնվել է մի ստորերկրային անցք, որը հասնում է մինչև պալատի այն տեղը, ուր գտնվում է սուլթանի գանձը»:

Մի քանի լրագիրներ հաստատում են, թէ Ռու- սաստանի, Անգլիայի և Ֆրանսիայի մէջ արդէն կայացել է համաձայնութիւն հայոց հարցի մասին:

«Frank. Zeitung» լրագիրը հաղորդում է, որ Կ. Պօլսի գերմանական զեսպանը Վիլհելմ կայս- րի կողմից յանձնեց սուլթանին մի թանգազին ընծայել և ամբողջ կայսերական ընտանիքի լու- սանկար պատկերը:

Մի քանի լրագիրներ հաղորդում են, որ լորդ Մու- ռիւրի հայեալքների մէջ՝ եգիպտական հարցի վե- րաքննմամբ, փոխութիւն տեղի ունեցաւ: Անգ- լիական պրէսիէնը այն եգիպտացիութեան եկաւ, որ Անգլիան չէ կարող համաձայնութիւն կայացնել Ռուսաստանի հետ Թիւրքիայի վերաբերմամբ, մինչև որ նախապէս զիջումներ չանի Ֆրանսիա- յին եգիպտոսի հարցի մէջ: Խօսում են եգիպտո- սը չէզոք պետութիւն հրատարակելու հնարա- լութեան մասին: Յամենայն դէպս, — ասում է «Manchester Guardian» — մի բան կատարվում է, այնպէս որ Ֆրանսիայի օգնութիւնը կը գնվի եգիպտոսի հաշուով»:

«Բէյաթի գործակալութեանը» Կ. Պօլսից հա- ղորդում են, սեպտեմբերի 21-ից, որ Շաբիր- փաշայի նախագահութեամբ հայերի հարցը վեճ- ուելու համար նշանակված յանձնաժողովը հե- տեալ որոշումներ կայացրեց. հայերին այլ ևս չաքցորել Կ. Պօլսից և չը կաշուածութեամբ հաս- րակ կապածի հիման վրա Ռուսկանութիւնը պէտք է աշխատի համոզել հայերին, որպէս զի նրանք վերադառնան իրանց սովորական դադ- մունքներին: Օտարահալատակների մօտ ծառայող հայերը այլպէս չը պէտք է կաշուածութեան, բայց եթէ նախապէս տեղեկացնելով այդ բանի մասին հիւպատոսներին: Եթէ անհրաժեշտ կը համարվի անյապաղ կաշուածութեան մէկին, հիւ- պատոսները իսկոյն պէտք է տեղեկութիւն ստանան այդ կաշուածութեան մասին: Հիւ- պատոսները պէտք է հրահանգեն տան իրանց երկրների հպատակներին՝ ոստիկանութեան հասց- նելու համար, եթէ վերջինը այդ կը պահանջի, զրաւոր երաշխաւորութիւն այն բանի մասին, թէ նրանց մօտ ծառայող հայերը կատարելապէս բարեկամ մարդիկ են: Հարուստ հայերը պէտք է կատարելապէս ազատ լինեն Կ. Պօլսից արտա- ստման գնալ Վերջապէս, վճռված է զիմէլ հիւ- պատոսութիւններին՝ խնդրելով չը նպաստել հայերի արտաստման գնալուն առանց անցա- գիւնների:

Միւսից «Новости» լրագիրն հեռագրում են, որ պապը խորհուրդ տուեց սուլթանին հետեւել պետութիւնների խորհուրդներին:

«Nord» լրագիրը հերքում է անգլիական լրա- գիրների տեղեկութիւնները այն բանի մասին, որ իբր թէ Ռուսաստանը հայերի համար պա- հանջում է Թիւրքիայից նոյնպիսի իրաւունքներ, որպիսի իրաւունքներ չորհվեցին Կրեմլին: Այն- ինչ, իսկապէս, Ռուսաստանը ուրիշ պետութիւն- ների հետ միասին, խորհուրդ է տալիս Բ. Կրա- նը չորհնել Հայաստանին յայտնի ընթացիկ, որոնք, սակայն, ամենեւին չեն հաւատարմում կրեմալների ստացած իրաւունքներին:

Կ. Պօլսից «New York Herald» լրագիրն հե- ագրում են, որ տեղական զիպտոսների կարծիքով, հայկական ճիւղաժամի սուր շրջանը անցաւ: Մեծ պետութիւնների զեսպանները հա- լատացած են, թէ կարգը կը պահպանվի: Բ. Կրաւը այսօր կը հրատարակի տեղեկութիւններ այն ընթացիկների մասին, որոնք արդէն գործադր- վել են:

Բերլինի լրագիրները հաղորդում են, որ հայ- կական խառնակութիւնների պատճառով Միջեր- կրական ծովը ուղարկվող զերմանական սրտե- րագմական «Stosch», «Stein», «Moltke» և «Gneisenau» նաւերը պաշտօնական հրաման ստացան չտալեցնել իրանց զինուորականներ՝ հետեալ օրը ծովը մտնելու համար: Յայտնի է նոյնպէս, որ ֆրանսիական չորս նաւերին հրա- ման է ուղարկված պատրաստվել լորալու դէպի Լիբանանի ջրերը: Ռուսագրութեան արժանի է նոյնպէս «Daily Chronicle» լրագրի հեռագիրը Վիլհելմայից, թէ խաղական պատերազմական նաւերի թիւրքաց ջրերը ուղարկելը այն համա- ձայնութեան հետեանք է, որ կայացել է երեք- պետեան զանապետութեան պետութիւնների մէջ: Այդ առիթով նորերս հեռագիրներով բանակցու- թիւններ էին լինում Բերլինի, Վիլհելմայի և Հո- մի կարիւնեաների մէջ:

Լոնդոնից «Новое Время» լրագիրն հեռագ- րում են. «Անգլիական լրագիրները այնպէս են ձեռնարկում, որ իբր թէ հաւատում են այն բա- նին, թէ ռուսաց մամուլի հայեալքները անգլո- ռուսական յարաբերութիւնների մասին կատա- րելապէս փոխվել են: Միայն, իբր թէ «Новое Время» յամատութեամբ անհայտ է մնում, բայց յայտնի են, որ նա ևս չուտով կը փոխի իր թը- նամական վերաբերմունքը դէպի Անգլիան: Այդ փոփոխութիւնը իբր թէ վերագրում են մարկիզ Սոլսբերիի ճարպիկութեանը և համոզիչ ոյժին»:

«Daily News» լրագիրը հաղորդում է, որ բանակցութիւններ են տեղի ունենում Անգլիա- յի և իտալիայի մէջ՝ անգլո-իտալական զօրաբա- միւր Թիւրքիայի ախը իջեցնել՝ նոր կոտորածի դէպքում:

Եւրօպական թերթերը բազմաթիւ յօդուածներ են նուիրում հայերին, նկարագրելով նրանց անային և հասարակական կեանքը, հաղորդելով տեղեկութիւններ հայ զբաղանդութեան և մասե- նագրութեան մասին: Մասնաւոր հետաքրքրված են հայերով Անգլիայում, ուր նոյն իսկ ներկա- յացումներ են տրվում հայերի կեանքից: Անգ- լիական լրագիրներից մի քանիսի կէտը և երեք քառորդը լցված են յօդուածներով և թղթակ- ցութիւններով հայերի մասին:

«Berliner Tageblatt» ասում է, որ յարաբե- րութիւնները Ռուսաստանի և Անգլիայի մէջ բար- ւորվել են և այլ ևս հայերի կոտորած չի լինի (սակայն դեռ այս երկու օրս հեռագիրները հա- ղորդեցին թիւրքական նոր գաղանդութիւնների մասին): Իսկ եթէ անկարգութիւնները վերանո- րոգվեն, մեծ պետութիւնները կը կազմեն այսպէս կոչված ճանաչակցութեան արձա- նագրութիւնը (protocole de desintéressement) և նրա համեմատ իրանց վրա կառնեն խաղա- ղութեան վերականգնումը Կ. Պօլսում»:

Պարիզից մեզ գրում են. «Անգլիացի կին մը՝ Լէդի Սոմերսէթ և ամերիկուհի մը, Միս Վիլարդ, Մարսելիա հասնելով, զիմեցին քաղաքացիաւո- թեան, որ ընդարձակ չէր մը դրաւ իրանց տրա- մագրութեան ներքին՝ հայերը պատապարելու հա- մար: Տիկին Սոմերսէթ լուալ տուաւ անմիջապէս չէնքը, գնեց անկողին, սեղան, պնակ, վարձեց չորս հինգ կին՝ հսկելու չէնքին մաքրութեան և այլն: Այդ կնիք մեծանշանութիւնը ամեն գովես- տի արժանի է. հիմալ ալ յանձն տուած է Անգ- լիա գնալ ուղիւ հայերը ձրի հոն փոխադրելու և գործ գտնելու»:

Անգլիայում նշանակութիւն են տալիս այն բանին, որ ֆրանսիական զեսպան բարձր կուր- սեկ գնացել է յատկապէս Ռուսիա՝ տեսակցելու լորդ Սոլսբերիի հետ: Եթե թաղում են, որ Անգ- լիայի, Ռուսաստանի և Ֆրանսիայի մէջ համա- ձայնութեան կէտերը որոշվում են:

«Բէյաթի գործակալութիւնը» հաղորդում է, որ անկարգութիւններ տեղի ունեցան խաղաքի նահանգի Կիւմուլմաղան տեղում քրեական յար- ձակումների պատճառով և Անգորայում, որտեղ տեղական իշխանութիւնը զաղաքեցրեց կոտորա- ծը: Հայերից սպանվել են չատերը:

ՌՈՒՍԱՅ ԳՈՐԾԱԿԱԼՈՒԹԵԱՆ ՀԵՌԱԳՐՆԵՐ (Մայրաքաղաքները լրագրներում տպված)

Բ Ե Ր Ի Ն, 17 սեպտեմբերի: «Norddeutsche Allg. Zeitung» հաղորդում է, թէ Կ. Պօլսի մի քանի լրագիրներ տպել են ամեն տեսակ աէն- ղեցիօղ մեկնաբանութիւններով և գունաւորված լուսաբանութիւններով համեմատ այն լուրը, թէ Կ. Պօլսի գերմանական զեսպանը յանձնել է սուլ- թանին ամբողջ կայսերական ընտանիքի լուսա- նկարը: Այդ փաստը ինքն ըստ ինքեան ճիշդ է: 1896 թ. դարնան սուլթանը ցանկութիւն է յայտնել ունենալ կայսերական ընտանիքի լուսա- բանական լուսանկարները և կայսրը կարգադրել է ուղարկել նրան: Սուլթանը հեռագրով սրտադին չնորհակալութիւն է յայտնել այդ ուղարկու- թեան համար: Ինքն ըստ ինքեան հասկանալի է, որ այդ փաստը ոչ մի կապ չունի օգոստոսի վերջերին տեղի ունեցած դէպքերի հետ:

Կ. Պ օ լ ի ս, 17 սեպտեմբերի: Անգլիական լրագիրներում տպված սուլթանի անձնաւո- րութիւնը չօչափող լուրերը, հիմնված են, թիւր- քաց պաշտօնական տեղեկութիւններին նայե- լով, զգուշի զրպարտութեան վրա: Նոյնպէս չը պէտք է հաւատ ընծայել Աթէնքից եկած այն լուրերին, թէ թիւրքաց զօրքի և յոյն աւա- ղակախմբերի մէջ արժանահեղ ընդհարումներ են տեղի ունեցել:

Բ Ե Ր Ի Ն, 17 սեպտեմբերի: Հալաւակ Կ. Պօլ- սից ստացված և մի օտար լրագրի մէջ տպված տեղեկութիւններին, «Norddeutsche Allg. Zeit- ung» հաւատարմում է, թէ գերմանական զես- պանատունը վերջին անկարգութիւնների ժամա- նակ ընդունել է աւելի քան 30 փախտական հայեր, որոնց մէջ մի հոգեւորական, իսկ մնա- ցածը մեծ մասամբ կանայք, երեխաներ և երի- տասարդներ: Հայերը զրանից աւելի էլ չը դի- մեցին գերմանական զեսպանութեան, որով- հետեւ նա գտնվում է գրեթէ թիւրքաց թաղում, ուր հայերը չէին վստահանում գնալ: Գերմանա- կան զեսպանատունը մօտ ոչ մի հայ չէ սպանվել:

Կ. Պ օ լ ի ս, 17 սեպտեմբերի: Բ. Գուրը դի- մեց զեսպաններին մի ծանուցագրով, որի մէջ մատնացոյց է անում, թէ հայերի զորութիւնը օսմանեան տէրութեան մէջ մինչև այժմ լաւ է եղել, հերքում է այն, որպէս թէ այդ զորութիւ- նը անարդար է, ուղարկութիւն է դարձնում մի տարի աւագ ընդունված և այժմ իրագործ- վող ընթացիկների վրա և վերջանում է ծանու- ցագրով՝ յանձնարարելով խնդրել իրանց պետու- թիւններին միջոցներ ձեռք առնել, որ այդ պետութիւնների մէջ գտնվող հայ յեղափո- խականների օջախները անվնաս դարձնեն: Սուլթանի իրազն հրամայում է գումարել հա- յոց աղքատի մօղով պատրիարքի ընտրութեան համար (ինչպէս յայտնի է այդ կարգադրութիւնը յետ է վերցրված): Հայերի մօտ գտնված ուռ- քերի ցուցանանքները փակված է զեսպանների ստիպմամբ, որովհետեւ նա յուզմունք էր առաջ բերում հայերի մէջ: Ֆրանսիական զեսպանը վերջին ունկնդրութեան ժամանակ հրաւրեց սուլթանի ուղարկութիւնը վերջին խառնակու- թիւնների վառաղի վրա և խորհուրդ տուեց միջոցներ ձեռք առնել, որ նրանք չը կրկնեն: Երէկ կայացաւ զեսպանների խորհրդակցութիւնը Կրեմլում ընթացիկները մօցնելու ժամանակ ծա- զած մի քանի անհայտ գիւտարութիւնները կանո- նաւորելու համար:

Կ. Պ օ լ ի ս, 17 սեպտեմբերի: Բոլոր եւրօպա- կան զեսպանները միանգամայն համերայն են կամքունի վարմունքի հետ, որը հաւատարացրել է սուլթանին, թէ չա՛հ ունեցող պետութիւնների մշտաւ համաձայնութիւնը սաստիկ աղղեցութիւն է ունեցել թիւրքաց կառավարութեան վրա և ա- պագայում էլ, նշանաւոր կերպով, կը մեղմացնի արեւելեան հարցի սուր քննարկութիւնը:

ՆԱՄԱԿ ԲՈՂԳԱՐԱՅԻՑ

Ռուսաւոր, 12/24 սեպտեմբերի: Ամսիս 11-ին, տեղիւյս ընթերցարանին մէջ տեղացի կանաք մի ժողով դուռնաբացին մասնա- ւոր պանդխտաց համար, ու նկատողութեան առ- նելով նոյն խնդրութիւնները, հետեալ որո- չումները տուին. նախ՝ իւրաքանչիւր հայոց թա- ղի համար 4 հոգի՝ քաղկեդեալ մի յանձնարումը ընտրուեցաւ, որոյ նպատակը պիտի լինի ամեն տեսակ լաթեր, կտաններ և այլ հարկերը:

3. 9.

(№ 23) 18—50